

Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia koniec okresu przejściowego, o którym mowa w ust. 1 artykułu niniejszego.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

Równocześnie upoważnia się Ministra Opieki Społecznej, niezależnie od jego ewentualnych uprawnień o podobnym charakterze, przewidzianych w innych przepisach prawnych, do ustalenia i ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych w postanowieniach tego rozporządzenia późniejszymi przepisami prawnymi, a w szczególności również ustawą o ubezpieczeniu społecznym i art. 1 ustawy niniejszej, oraz do odpowiedniego przystosowania w tym celu zarówno numeracji poszczególnych artykułów rozporządzenia, jak i ich brzmienia.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przyczem postanowienia, zawarte w art. 1 pp. 14 i 15, obowiązują od dnia 1 stycznia 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

230.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 24 marca 1933 r.

o wyłączeniu terenów budowlanych z pod działania przepisów o przebudowie ustroju rolnego.

Art. 1. (1) Do gruntów prywatnych, stanowiących tereny budowlane w rozumieniu art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), nie mają zastosowania: ustawa z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), tymczasowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normujące przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 428), prawo z dnia 11 czerwca 1891 r. o trybie sprzedaży, wydzierżawiania lub oddawania w zastaw osad i gruntów włościańskich oraz o dzieleniu tych majątków (Zb. Praw i Rozp. Rządu Nr. 76 z r. 1891) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, rozporządzenie Niemieckiej Rady Związkowej z dnia 15 marca

1918 r. (Dz. U. Rz. str. 123) oraz rozporządzenie Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 25 czerwca 1919 r., dotyczące zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości (Tygodnik Urzędowy Nr. 27, poz. 85).

(2) Przepis cz. 1 nie ogranicza stosowania rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie zezwolenia na przewłaszczenie (przeniesienie własności) nieruchomości fabrycznych oraz nieruchomości miejskich (Dz. Urz. b. Dziel. Prusk. Nr. 23, poz. 149).

Art. 2. W przypadkach, gdy przy parcelacji nieruchomości ziemskiej tworzone są działki, składające się częściowo z terenu budowlanego, a częściowo z gruntów, podlegających działaniu przepisów o wykonaniu reformy rolnej, to projekt parcelacji, obejmujący te działki, zatwierdza właściwa władza ziemską w porozumieniu z władzą, powołaną do zatwierdzania planów parcelacji terenów budowlanych.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych, każdemu w zakresie jego właściwości.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

231.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 marca 1933 roku

**wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
w sprawie komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego.**

Na podstawie art. 1 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o utworzeniu komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 448), zmienionego częściowo ustawą z dnia 10 marca 1932 r. o zmianie przepisów w sprawie komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 329) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 września 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie utworze-

nia komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 783) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 8 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 275) ulega zmianom następującym:

- 1) w ustępie pierwszym § 2 stopę procentową „1%” zastępuje się stopą procentową „3/4%”;
- 2) w ustępie trzecim § 6 stopę procentową „5%” zastępuje się stopą procentową „4%”.

§ 2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1931 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie udzielania pożyczek długoterminowych z komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 564) ulega zmianom następującym:

1) w § 1 dodaje się ustęp drugi o następującym brzmieniu:

„W przypadku uznania sytuacji finansowej związku komunalnego za wyjątkowo trudną może komisja, powołana do przyznawania pożyczek z komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego, na prośbę związku komunalnego, popartą przez jego władzę nadzorczą, przyznać pożyczkę długoterminową na okres dłuższy, aniżeli lat 10, nie przekraczając jednak lat 30”;

2) w § 3, ustęp pierwszy, punkt b), skreśla się wyraz „krótkoterminowych”;

3) w ustępie pierwszym § 4 stopę procentową „4%” zastępuje się stopą procentową „3%”;

4) w § 6 dodaje się dwa nowe ustępy o następującym brzmieniu:

„Komisja, powołana do przyznawania pożyczek z komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego, może ustalić spłatę pożyczki długoterminowej w ratach półrocznych, jednakowych przez cały okres umorzenia pożyczki, przyczem suma raty obejmowałyby częściową spłatę kapitału i procent.

W przypadku uznania sytuacji finansowej związku komunalnego za wyjątkowo trudną może również komisja zawiesić spłatę pożyczki na okres nie dłuższy niż 3 lata”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że przepisy § 1 i punktu 3 § 2 nie mają zastosowania do należności już za-

płaconych względnie zarachowanych przed dniem ogłoszenia rozporządzenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

232.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 21 marca 1933 r.

o zniesieniu Izby rzemieślniczej w Bydgoszczy i o zmianach w rozporządzeniu z dnia 12 grudnia 1927 r. o ustanowieniu izb rzemieślniczych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów.

Na podstawie art. 169 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się Izbę rzemieślniczą w Bydgoszczy, a cały jej okręg wciela się do okręgu Izby rzemieślniczej w Poznaniu.

§ 2. W związku z postanowieniem zawartem w § 1 w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1927 r. o ustanowieniu izb rzemieślniczych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1003) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 wyraz „siedemnaście” zastępuje się wyrazem: „szesnaście” oraz skreśla się wyraz „w Bydgoszczy”;

2) w § 2 punkt 11) otrzymuje brzmienie:

„11) Izba rzemieślnicza w Poznaniu — województwo poznańskie.”;

3) w tymże § 2 skreśla się cały punkt 12), przesuwając numerację następnych punktów o jeden wstecz.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*